

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

13. marts 2007

Indhold	<p>I <i>Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i></p> <p>FORORDNINGER</p> <p>★ Rådets forordning (EF) nr. 260/2007 af 9. marts 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse wolframelektroder med oprindelse i Folkerepublikken Kina ..... 1</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 261/2007 af 12. marts 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager ..... 10</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 262/2007 af 12. marts 2007 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/07 ..... 12</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 263/2007 af 12. marts 2007 om fastsættelse af den endelige restitutionssats og udstedelsesprocentsatsen for eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug og æbler) ..... 14</p> <p>★ Kommissionens forordning (EF) nr. 264/2007 af 9. marts 2007 om forbud mod fiskeri efter havtaske i ICES-område VIIIc, IX, X, CECAF 34.1.1 (EF-farvande) fra fartøjer, der fører fransk flag ..... 16</p> <hr/> <p>II <i>Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i></p> <p>AFGØRELSER OG BESLUTNINGER</p> <p>Kommissionen</p> <p>2007/163/EF:</p> <p>★ Kommissionens beslutning af 10. juli 2006 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (Sag COMP/M.4000 — Inco/Falconbridge) (meddelt under nummer K(2006) 3052) ⁽¹⁾ 18</p> <hr/> <p>⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.</p>
---------	---

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ **Kommissionens beslutning af 19. juli 2006 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og med EØS-aftalen (Sag COMP/M.3796 — OMYA/J.M. HUBER PCC) (meddelt under nummer K(2006) 3163) ⁽¹⁾ .....** 24

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 260/2007

af 9. marts 2007

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse wolframelektroder med oprindelse i Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Visse interesserede parter fremsatte skriftlige bemærkninger efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse wolframelektroder med oprindelse i Kina. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt mundtligt.

(4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de foreløbige resultater blev i påkommende tilfælde ændret i overensstemmelse hermed. Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos følgende:

a) Ikke-forretningsmæssigt forbunden importør i Fællesskabet:

— Comptoir Lyonnais de Soudage SA, Lyon, Frankrig

b) Forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet:

— Alexander Binzel Schweißtechnik GmbH & Co., KG, Buseck, Tyskland

— Binzel France Sarl, Strasbourg, Frankrig.

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 1350/2006⁽²⁾ (»forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af visse wolframelektroder, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8101 99 10 og ex 8515 90 00 (KN-koder siden den 1. januar 2007), med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

(2) Det skal erindres, at undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. januar 2005 til 31. december 2005 (»undersøgelsesperioden«). Hvad angår tendenser af relevans for skadesvurderingen, undersøgte Kommissionen oplysninger fra perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2005 (»den betragtede periode«).

(5) Alle parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkes at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af visse wolframelektroder med oprindelse i Kina, og at der foretages en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT L 250 af 14.9.2006, s. 10.

- (6) Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og afgørelser er i relevante tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (7) Den pågældende vare er wolframsvejseelektroder, herunder wolframstænger og stænger til svejseelektroder, med et vægtindhold af wolfram på mindst 94 %, undtagen kun sintrede stænger, også afskåret i passende længder. Varen angives normalt under KN-kode ex 8101 99 10 og ex 8515 90 00 (KN-koder siden den 1. januar 2007). Den pågældende vare anvendes til svejsning og lignende processer, herunder TIG-svejsning, plasmavejsning og -skæring samt termisk sprøjtning.

- (8) En importør gjorde indvendinger mod den konklusion, der fremgår af betragtning 13 i den midlertidige forordning, hvorefter alle former for wolframelektroder i forbindelse med proceduren anses for at være en og samme vare. Denne importør fremhævede forskellen mellem de forskellige wolframelektrodetyper og navnlig en patenteret type, denne importør selv har udviklet.

- (9) Kommissionen har imidlertid siden indledningen af undersøgelsen været klar over, at der findes flere forskellige typer wolframelektroder. Ud over at de sælges i forskellige længder og tykkelser, kan wolframelektroder være fremstillet enten af ren wolfram eller af en legering med små mængder af metaller som thorium, lantan, cerium, zirconium eller en kombination af disse. Disse legeringer indvirker på elektrodernes egenskaber, navnlig hvad angår tændbarhed, stabilitet og varighed. Til trods for de forskellige wolframelektrodetypers afvigende tekniske egenskaber vurderer Kommissionen, at alle former for wolframelektroder i forbindelse med proceduren kan anses for at være en og samme vare på grund af de fysiske egenskaber og de forskellige typers indbyrdes ombyttelighed set fra et brugersynspunkt.

- (10) Det bør dog tages i betragtning, at der i forbindelse med kalkulering af dumping- og skademargenerne er taget hensyn til de forskellige wolframelektrodetyper.

- (11) Den importør, der henvises til i betragtning 8, påpegede også forskellene i fremstillingsprocessen mellem de europæiske og kinesiske producenter, og hævdede, at disse førte til en højere kvalitet for de kinesiske wolframelektroder. Ydermere hævdede en eksporterende producent, at hans elektroder var af en højere kvalitet end konkurrenternes og under alle omstændigheder bedre egnede til anvendelse i forbindelse med det vigtigste produkt, som

fremstilles af gruppen, nemlig TIG-svejsepistoler. For så vidt angår den sidstnævnte påstand, bør det understreges, at i henhold til de foreliggende oplysninger er kvalitetsforskellene ikke så udprægede, at elektroder fra andre producenter ikke kan anvendes i denne specifikke sammenhæng, også selv om de ikke vil passe optimalt til værktøjet. For så vidt angår de påståede generelle kvalitetsforskelle, som fremhævet af importøren, mellem wolframelektroder fremstillet og solgt af EF-erhvervs-grenen i Fællesskabet og wolframelektroder importeret til Fællesskabet fra Kina, forelå der ingen objektive oplysninger, der kunne støtte denne påstand. Derfor betragtes wolframelektroder fremstillet og solgt af EF-erhvervs-grenen i Fællesskabet og wolframelektroder importeret til Fællesskabet fra Kina som samme varer i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4, og der er ikke foretaget nogen justering for dette forhold i forbindelse med skadesberegningen.

- (12) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende den pågældende vare og samme vare, bekræftes konklusionerne i betragtning 12 til 15 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Markedsøkonomisk behandling

- (13) Den eksporterende producent, der ikke kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling, da anmodningen ikke opfyldte det andet kriterium for markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), fremførte, at de afvigelser, der var blevet konstateret i hans regnskabsystem, kun vedrørte nogle få tilfælde, og at systemet i mellemtiden var blevet forbedret, så det nu overholdt internationale regnskabsstandarder. Virksomheden fremførte imidlertid ikke noget bevis for denne påstand. Ydermere fremgår det af de beviser, der blev indsamlet ved åstedskontrollen, at virksomhedens praksis udgjorde en klar overtrædelse af internationale regnskabsstandarder såvel som kinesiske regnskabsstandarder, også selv om de var blevet rettet efter undersøgelsesperioden.

- (14) Da der ikke er fremsat bemærkninger til indrømmelsen af markedsøkonomisk behandling, bekræftes konklusionerne i betragtning 16 til 21 i forordningen om midlertidig told.

2. Individuel behandling

- (15) Efter den foreløbige fremlæggelse af resultaterne gjorde EF-erhvervs-grenen indsigelse mod, at der indrømmedes individuel behandling til den eksporterende producent, der henvises til i betragtning 13, da der var blevet

konstateret uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber, også hvad angår bogføringen af eksportsalg. I denne forbindelse bør det bemærkes, at virksomheden opfyldte samtlige kriterier i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 5, og der derfor ikke var grund til at afvise dens anmodning om individuel behandling. Ydermere kunne bevis for alle for virksomhedens meget få eksporttransaktioner til Fællesskabet i undersøgelsesperioden indhentes som led i åstedskontrollen af hovedspørgeskemaet i forbindelse med antidumping, og én enkelt nødvendig rettelse af virksomhedens eksporttal kunne foretages omgående. Derfor afvistes kravet fra EF-erhvervsgruppen.

- (16) Da der ikke blev forelagt nye oplysninger eller fremsat andre bemærkninger, bekræftes resultaterne vedrørende individuel behandling i betragtning 22 til 25 i forordningen om midlertidig told.

3. Normal værdi

- a) *Fastsættelse af den normale værdi for den eksporterende producent i Kina, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling*
- (17) Efter den foreløbige fremlæggelse af resultaterne fremlagde den pågældende eksporterende producent en månedlig normalværdi, beregnet ved at forbinde den kontrollerede gennemsnitlige normalværdi for undersøgelsesperioden med prisudviklingen for det grundlæggende råmateriale ammoniumparawolfram, for dermed at påvise, at der ikke havde været tale om dumping mod slutningen af undersøgelsesperioden, hvis man sammenligner med de månedlige eksportpriser. Ydermere skulle denne månedlige normalværdi antyde, at den foreløbige dumpingpåstand i væsentlig grad skyldtes de store prisforhøjelser på ammoniumparawolfram, som virksomheden ikke havde reageret på omgående ved en forhøjelse af eksportpriserne. Dette var først sket mod slutningen af undersøgelsesperioden. Virksomheden anmodede Kommissionen om at tage denne udvikling i betragtning og at overveje, om dumpingmargenen ikke kunne beregnes udelukkede ud fra de sidste seks eller tre måneder af undersøgelsesperioden. Denne anmodning måtte imidlertid afvises, da en afvigelse fra undersøgelsesperioden ville være diskriminerende over for samtlige andre undersøgte virksomheder, der på samme måde havde været udsat for virkningerne af den generelle prisforhøjelse på ammoniumparawolfram. Anmodningen er også i strid med princippet bag en undersøgelsesperiode, da det reelt svarer til selektivt at udvælge oplysninger fra en del af undersøgelsesperioden og dermed stiller resultaternes troværdighed på spil.
- (18) I denne sammenhæng stillede EF-erhvervsgruppen efter den foreløbige fremlæggelse af resultaterne krav om, at der skulle foretages en justering af de råvarepriser, der var anvendt til fastsættelse af den normale værdi for den eksporterende producent, der blev indrømmet markeds-

økonomisk behandling. EF-erhvervsgruppen fandt, at en sådan justering kunne tillades i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 3 og stk. 5, da wolframmarkedet i Kina er underkastet statslig indgriben på makroøkonomisk plan, og indlandspriserne for det grundlæggende råmateriale ammoniumparawolfram derfor har været væsentligt lavere end eksportpriserne for ammoniumparawolfram.

- (19) Dette krav blev undersøgt ved at analysere virkningen af den kinesiske regerings politikker på makroøkonomisk plan, der ville kunne føre til forskellige priser for ammoniumparawolfram på hjemmemarkedet og eksportmarkedet. Undersøgelsen viste, at den kinesiske eksportomsrefunderingspolitik til en vis grad hæmmer eksporten af wolfram og tilknyttede produkter som ammoniumparawolfram, da eksportører kun får refunderet den del af moms, de har betalt for råmaterialer fra hjemmemarkedet. Dette betyder også, at producenter af wolframsvejseelektroder pålægges ekstra omkostninger, når de eksporterer. Der blev derfor foretaget en justering af normalværdien, i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), for at tage hensyn til den samlede omkostning på grund af den nævnte momsordning. Yderligere justering forventes ikke at være påkrævet.

- (20) Ud over den ovennævnte justering af normalværdien bekræftes den generelle metode som anført i betragtning 26 til 33 i forordningen om midlertidig told.

b) *Fastsættelse af den normale værdi for de eksporterende producenter i Kina, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling*

i) Analogt land

- (21) Da der ikke er fremsat bemærkninger til anvendelsen af USA som analogt land, bekræftes betragtning 34 til 38 i forordningen om midlertidig told.

ii) Normal værdi

- (22) Da der ikke er fremsat bemærkninger til fastsættelsen af den normale værdi for de eksporterende producenter, der ikke kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling, bekræftes betragtning 39 til 46 i forordningen om midlertidig told.

4. Eksportpriser

- (23) Hvad angår eksportpriserne for den virksomhed, der blev indrømmet individuel behandling, samt de samarbejdende virksomheder, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling/individuel behandling, og hvis dumpingmargen blev anvendt som udgangspunkt for den landsdækkende dumpingmargen, som anført i betragtning 54 til 56 i forordningen om midlertidig told, blev eksportpriserne justeret for to transaktioner, der lå uden for undersøgelsesperioden.

- (24) Efter den foreløbige fremlæggelse af resultaterne fremsatte den eksporterende producent, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, hvis eksport til Fællesskabet skete via en forretningsmæssigt forbunden importør og som derefter blev videresolgt til forretningsmæssigt og forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet, påstand om, at de salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for virksomhedens forretningsmæssigt forbundne selskaber, der var blevet anvendt til fastsættelse af eksportprisen i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 9, var overdrevne og ikke afspejlede de reelle omkostninger i forbindelse med salg af wolframsvejseelektroder. Den eksporterende producent anmodede Kommissionen om at anvende de oprindelige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, der havde været anført i svarekemaerne fra de pågældende producenter, som oprindeligt ikke havde kunnet accepteres på grund af manglende bevis for udgiftsfordelingsmetoden. Virksomheden fremlagde yderligere beviser for den oprindeligt anvendte udgiftsfordelingsmetode, der var baseret på en intern standard, der traditionelt havde været anvendt af virksomhederne. De fremlagte beviser blev kontrolleret i forbindelse med åstedsundersøgelsen og man konkluderede, at den oprindelige udgiftsfordelingsmetode svarede til omkostningerne i forbindelse med salg af wolframsvejseelektroder. Derfor accepteredes anmodningen, og salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for de forbundne distributører blev justeret tilsvarende.
- (25) Hvad angår fortjenstmargenen for de to ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, én af hvilke provisorisk blev brugt til beregning af eksportprisen for den ovennævnte eksporterende producent, blev det konstateret, at denne fortjenstmargen ikke kunne anvendes, da disse virksomheders erhvervsaktiviteter ikke i tilstrækkelig grad er sammenlignelige med den pågældende forbundne importørs. Hovedparten af de wolframsvejseelektroder, som denne forbundne importør indfører, bliver nemlig videreintegreret i det vigtigste produkt, som fremstilles af gruppen, nemlig TIG-svejsepistoler. Det bør også bemærkes, at wolframsvejseelektroderne har en lavere værdi end slutproduktet. Med dette udgangspunkt blev det besluttet, at den forbundne importørs fortjenstmargen ville udgøre et mere præcist grundlag som fortjenstmargen til beregning af eksportprisen.
- (26) Der er ikke fremsat andre bemærkninger i forbindelse med eksportpriser, og derfor bekræftes den generelle metode som anført i betragtning 47 og 48 i forordningen om midlertidig told, med undtagelse af anvendelsen af den forbundne importørs egen fortjenstmargen til beregning af eksportprisen for den ovennævnte eksporterende producent, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling.

5. Sammenligning

- (27) De normale værdier, som beskrevet ovenfor i betragtning 17 til 20 og 22, og eksportpriserne, som beskrevet ovenfor i betragtning 23 til 26, blev sammenlignet af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i henhold til

artikel 2, stk. 10, i grundforordningen taget hensyn til forskelle i faktorer, som det hævdedes og påvistes berørte priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev indrømmet justeringer vedrørende indirekte skatter som beskrevet i betragtning 19, transport-, forsikrings- og håndteringsomkostninger samt emballerings- og kreditomkostninger og bankgebyrer.

6. Dumpingmargen

- a) For den samarbejdsvillige eksporterende producent, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling
- (28) På grundlag af ovenstående udgør de endelige dumpingmargener følgende i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Shandong Weldstone Tungsten Industry Co., Ltd	17 %

- b) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der blev indrømmet individuel behandling
- (29) Efter justeringen af eksportprisen for den anden virksomhed, der blev indrømmet individuel behandling, er den endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargen udtrykt som en procentdel af cif-prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Shaanxi Yuheng Tungsten & Molybdenum Industrial Co., Ltd	107,3 %
Beijing Advanced Metal Materials Co., Ltd	128,4 %

c) For alle andre eksporterende producenter

- (30) Efter justeringen af eksportprisen for den samarbejdende eksporterende producent, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling/individuel behandling, blev dumpinggraden for hele landet fastsat til 160,2 % af cif-prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

E. SKADE

1. Produktionen i Fællesskabet

- (31) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende produktionen i Fællesskabet, bekræftes konklusionerne i betragtning 57 og 58 i forordningen om midlertidig told.

2. Definition af EF-erhvervsgrænsen

- (32) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende definitionen af EF-erhvervsgrænsen, bekræftes betragtning 59 i forordningen om midlertidig told.

3. Forbruget i Fællesskabet

- (33) Da der ikke er fremsat bemærkninger til forbruget i Fællesskabet, bekræftes betragtning 60 i forordningen om midlertidig told.

4. Importen til Fællesskabet fra det pågældende land

- (34) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende importen fra det pågældende land, bekræftes konklusionerne i betragtning 61 til 66 i forordningen om midlertidig told.

5. EF-erhvervsgrenens situation

- (35) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EF-erhvervsgrenens situation, bekræftes betragtning 67 til 93 i forordningen om midlertidig told.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (36) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter på dette område, bekræftes betragtning 94 til 114 i forordningen om midlertidig told.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (37) Tre eksportører, en eksportørsammenslutning og en importør gentog deres bekymring over, at de foreløbige toldsatsler ville udelukke de kinesiske eksportører fra fællesskabsmarkedet. Da der kun findes to producenter i Fællesskabet og der tilsyneladende ikke finder nogen import sted fra andre lande, vil told medføre, at konkurrencen forsvinder fra EF-markedet til ugunst for brugerne. Det hævdes endvidere, at de to producenter i Fællesskabet tidligere har kontrolleret priserne på fællesskabsmarkedet gennem påstået konkurrencebegrænsende adfærd. De pågældende parter fremlagde dog ikke nogen yderligere dokumentation for deres påstand, og intet element i undersøgelsen støtter en sådan påstand.
- (38) Det understreges i forordningen om midlertidig told, at formålet med antidumpingforanstaltninger på ingen måde er at hindre adgangen til EF-markedet for eksportører i tredjelande, men derimod at genoprette redelige konkurrencevilkår på et marked, som er blevet fordrejet af illoyal handelspraksis.
- (39) I løbet af undersøgelsen blev der ikke fundet bevis for påstanden om konkurrencebegrænsende adfærd, og EF-erhvervsgrenen nød heller ikke godt af unormalt høj fortjeneste, heller ikke før kinesisk import fik noget væsentligt fodfæste på fællesskabsmarkedet. De pålagte foranstaltninger vil, ud over de to eksisterende produ-

center i Fællesskabet, i det mindste give visse eksportrende producenter fra Folkerepublikken Kina muligheden for fremover at sælge den pågældende vare på fællesskabsmarkedet. Formålet med skadebaseret told er netop kun at hæve importpriserne til et niveau, der vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at opnå en normal fortjeneste.

- (40) Én importør hævdede endvidere, at dumpingtolden ville være truende for hans virksomheds fortsatte eksistens. Denne importør markedsfører en særlig type højkvalitets-wolframsvejseelektrode og påstår derfor, at hvis han må indstille erhvervsaktiviteten, vil slutbrugere af wolframsvejseelektroder blive ugunstigt stillet, hvad angår innovation og tjenestekvalitet.
- (41) I overensstemmelse med hvad der fremgår af forordningen om midlertidig told bør en stigning i importpriserne for det pågældende produkt dog kun have den virkning for importørerne, at konkurrencen med EF-producenterne genoprettes og bør ikke forhindre importørerne i at sælge produktet. Det er endvidere ikke, i betragtning af de høje fortjenstmargener, der kunne konstateres hos de samarbejdende importører, sandsynligt, at disse vil blive tvunget til at lukke, selv hvis eksportmængderne falder efter indførelse af dumpingforanstaltningerne. På markedet for svejseelektroder spiller distributører og forhandlere en afgørende rolle, da slutbrugeren derigennem nyder godt af at have ét kontaktpunkt for samtlige svejserelaterede behov. Det er derfor overvejende sandsynligt, at disse agenter også efter indførelsen af foranstaltningerne vil spille en vigtig rolle på markedet.
- (42) Én af parterne hævdede også, at de wolframsvejseelektroder, deres gruppe importerer, er komplementære til de svejsepistoler, som virksomheden fremstiller. Hvis brugerne, som en følge af antidumpingforanstaltningerne, ville blive tvunget til at skifte til billigere elektroder fra konkurrenterne, ville de af den pågældende virksomhed fremstillede svejsepistolers ydeevne og varighed lide skade, hvilket ville have en negativ indvirkning på hele virksomheden. Man fandt imidlertid, at selv om disse brugeres kunder ikke var bevidste om disse negative konsekvenser, vil det forholdsvis lave toldniveau, der er foreslået i forbindelse med denne eksportør, ikke være noget særligt incitament til at søge andre forsyningskilder. Den pågældende part fremlagde endvidere ikke nogen dokumentation for sin påstand.
- (43) Da der ikke er fremlagt væsentlige nye oplysninger eller argumenter på dette specifikke område, bekræftes betragtning 115 til 132 i forordningen om midlertidig told.

H. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (44) Efter den foreløbige fremlæggelse af resultaterne fremsatte EF-erhvervsgrenen påstand om, at den justering, der er nævnt i betragtning 136 i forordningen om midlertidig told, for importørerne, er overdrevet, af to årsager:
- Ikke alle importører vil varetage alle i betragtningen omtalte funktioner, nemlig emballering, oplagring, kvalitetskontrol, varemærkning og eventuelt en fysisk forarbejdning af elektroderne. I visse tilfælde vil elektroderne blive eksporteret fra Folkerepublikken Kina i en form, der ikke nødvendiggør, at importøren varetager de fleste af disse funktioner.
  - Selv om sådanne funktioner ville blive varetaget af en importør, vil omkostningerne i forbindelse hermed, i henhold til EF-erhvervsgrenen, være væsentligt lavere end omfanget af den justering, som Kommissionen foreløbig havde fastsat.
- (45) Kommissionen har yderligere undersøgt dette emne, bl.a. ved at indhente detaljerede oplysninger fra en yderligere ikke-forretningsmæssigt forbunden importør. Undersøgelsen har vist, at elektroder, hvad enten de er produceret i Fællesskabet eller importeret, sælges ad mange forskellige kanaler, og ofte gensælges flere gange mellem producent og slutbruger. Aktørerne på dette marked varetager — i forskelligt omfang — forskellige funktioner, så som kvalitetskontrol, oplagring og logistik, genemballage, markedsføring og eftersalgstjeneste. Efter at have gennemgået alle til rådighed stående oplysninger konkluderede man, at det ville være mere systematisk og ensartet at tage hensyn til importørernes funktioner ved at foretage en sammenligning af importpriserne og EF-erhvervsgrenens priser justeret til et fælles handelsniveau.
- (46) I denne forbindelse blev EF-erhvervsgrenens salg af den tilsvarende vare på fællesskabsmarkedet brugt som grundlag for en vurdering af prisforskellene mellem forskellige niveauer i handelen, f.eks. forhandlere, detailhandlere, slutbrugere og originaludstyrsfabrikanter. Denne justering af handelsniveauet blev herefter anvendt i stedet for den justering, der er omtalt i betragtning 136 i forordningen om midlertidig told.
- (47) Én eksportør påpegede, at der var en fejl i de salgsoplysninger, der var brugt til udregning af hans skadesmargen. Andre regnefejl blev også rettet. Som følge heraf er én eksportørs skadesmargen og den landsdækkende skadesmargen blevet nedsat.
- (48) Man konstaterede også, at på grund af det tidsmæssigt uregelmæssige eksportmønster, der kendetegnede visse eksportører fra Folkerepublikken Kina, og udviklingen i USD/EUR-vekselkursen i undersøgelsesperioden ville anvendelse af månedlige vekselkurser give et væsentligt mere nøjagtigt resultat end anvendelse af én årlig vekselkurs. Beregningerne ændredes derfor i overensstemmelse hermed.
- (49) Én eksportør og en eksportørsammenslutning hævdede, at perioden mellem indkøb af råmaterialer til salg af den færdige wolframsvejseelektrode til en forhandler er væsentligt højere for eksportører i Folkerepublikken Kina end for EF-erhvervsgrenen på grund af den længere transporttid og toldprocedurene. Dette medfører, at priserne for eksportører i Folkerepublikken Kina uvægerligt vil være længere om at reagere på pristigninger for råmaterialerne end EF-erhvervsgrenen, og importøren påstod, at der skulle tages hensyn til dette i forbindelse med skadesudregningen.
- (50) Kommissionen erkender, at perioden mellem produktion og levering er højere for eksportører i Folkerepublikken Kina, men mener ikke, at det skal betragtes som en relevant faktor i forbindelse med skadesudregningen. I forbindelse med undersøgelsen er anvendt oplysninger baseret på fakturadatoen, hvilken normalt svarer til den dato, varen forlader fabrikken. Der er også en periode mellem det øjeblik, prisen bliver forhandlet (med udgangspunkt i de aktuelle råvarepriser), og afsendelsesdatoen, men der er ikke grund til at tro, at dette skulle være anderledes for eksportører i Folkerepublikken Kina end for EF-erhvervsgrenen. Påstanden måtte derfor afvises.
- (51) De endelige vejede gennemsnitlige skadesmargener for selskaber, der blev indrømmet enten individuel eller markedsøkonomisk behandling, er følgende:

Virksomhed	Endelige skadesmargener
Shandong Weldstone Tungsten Industry Co. Ltd.	22,7 %
Shaanxi Yuheng Tungsten & Molybdenum Industrial Co. Ltd.	41,0 %
Beijing Advanced Metal Materials Co. Ltd.	38,8 %
Alle andre virksomheder	63,5 %

2. Toldens form og størrelse

- (52) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør der indføres en endelig antidumpingtold med et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den pågældende import, men som ikke overstiger den konstaterede dumpingmargen.

- (53) På grundlag af ovenstående fastsættes den endelige told til følgende:

Virksomhed	Endelig told
Shandong Weldstone Tungsten Industry Co., Ltd.	17,0 %
Shaanxi Yuheng Tungsten & Molybdenum Industrial Co., Ltd.	41,0 %
Beijing Advanced Metal Materials Co., Ltd.	38,8 %
Alle andre virksomheder	63,5 %

- (54) De antidumpingtoldsatser for individuelle virksomheder, der er anført i denne forordning, er blevet fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der under undersøgelsen blev konstateret for disse selskaber. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.
- (55) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) indgives omgående til Kommissionen⁽¹⁾ med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksport salg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsheder. Om fornødent vil forordningen derefter blive ændret ved en ajourføring af listen over selskaber, der er omfattet af individuel told.
- (56) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på de ikke-samarbejdsvillige eksportører, men også på de selskaber, der ikke foretog eksport i undersøgelsesperioden. Hvis de sidstnævnte selskaber opfylder kravene i grundforordningens artikel 11, stk. 4, andet afsnit, opfordres de imidlertid til at fremsætte anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til nævnte artikel, så deres situation kan blive undersøgt individuelt.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat H, kontor J-79 5/16
B-1049 Bruxelles

3. Tilsagn

- (57) Efter fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelsen af endelig antidumpingtold, afgav størstedelen af de eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1.
- (58) Der findes imidlertid et betydeligt antal forskellige typer af den pågældende vare med store indbyrdes prisudsving. De to eksporterende producenter opgav kun en mindsteimportpris for samtlige varettyper, og denne mindsteimportpris ville derfor ikke have kunnet fjerne risikoen for skadevoldende dumping. Det bør også bemærkes, at det store antal forskellige varettyper i praksis gjorde det umuligt at fastsætte relevante mindsteimportpriser for hver varetype, som på korrekt vis ville have kunnet kontrolleres af Kommissionen, også hvis de eksporterende producenter havde opgivet forskellige mindsteimportpriser for hver varetype.
- (59) Ydermere udviste den pågældende vare i undersøgelsesperioden en udpræget prismæssig ustabilitet, og den er derfor uegnet til et fast pristilsagn. For at løse dette problem tilbød begge virksomheder at indeksere mindsteimportprisen med udgangspunkt i ustabiliteten i priserne for ammoniumparawolfram. Da der imidlertid ikke kunne findes nogen sammenhæng mellem ustabiliteten i priserne for ammoniumparawolfram og ustabiliteten i priserne for wolframsvejseelektroder, kunne en indeksering af mindsteimportprisen med basis i priserne for ammoniumparawolfram ikke anvendes for denne specifikke eksporterende producent.
- (60) Ydermere har én af de eksporterende producenter adskillige forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet, og disse forbundne selskaber sælger også varerne til de samme kunder. Denne komplekse salgstruktur øger risikoen for omgåelse.
- (61) Det konkluderes derfor på basis af ovenstående, at disse pristilsagn må afvises.

4. Endelig opkrævning af midlertidig told og særlig kontrol

- (62) I betragtning af størrelsen af de fastlagte dumpingmarginer og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrænsen, anses det for påkrævet, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, i henhold til forordningen om midlertidig told, dvs. forordning (EF) nr. 1350/2006, for alle selskaber opkræves endeligt i deres helhed. Hvis den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør beløb, for hvilke der midlertidigt er stillet sikkerhed ud over den endelige told, frigives. I tilfælde, hvor den endelige told er højere end den midlertidige told, opkræves kun de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed på niveauet for den midlertidige told, endeligt.

- (63) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel i toldsats, konkluderes det, at det i dette tilfælde er nødvendigt med særlige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af antidumpingtolden. Disse særlige foranstaltninger, der kun gælder for virksomheder, for hvilke der er indført individuel toldsats, omfatter forelæggelse for toldmyndighederne i medlemsstaterne af en gyldig handelsfaktura, som skal være i overensstemmelse med kravene i bilaget til denne forordning. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den restdumpingtold, som gælder for alle andre eksportører.
- (64) Det skal desuden nævnes, at hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsats, efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsats og pålægge en landsdækkende told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på import af visse wolframsvejseelektroder, herunder wolframstænger og stænger til svejseelektroder, med et vægtindhold af wolfram på mindst 94 %, undtagen kun sintrede stænger, også afskåret i passende længder, henhørende under KN-kode ex 8101 99 10 og ex 8515 90 00 (Taric-koder 8101 99 10 10 og 8515 90 00 10), med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af nedennævnte selskaber:

Virksomhed	Antidumpingtold	Taric-tillægs-kode
Shandong Weldstone Tungsten Industry Co., Ltd.	17,0 %	A754
Shaanxi Yuheng Tungsten & Molybdenum Industrial Co., Ltd.	41,0 %	A755
Beijing Advanced Metal Materials Co., Ltd.	38,8 %	A756
Alle andre virksomheder	63,5 %	A999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er fastsat for de virksomheder, der er nævnt i stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilaget. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

Beløb, der er indbetalt som midlertidig antidumpingtold i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1350/2006 om import af visse wolframsvejseelektroder, herunder wolframstænger og stænger til svejseelektroder, med et vægtindhold af wolfram på mindst 94 %, undtagen kun sintrede stænger, også afskåret i passende længder, henhørende under KN-kode ex 8101 99 10 og ex 8515 90 00 (Taric-koder 8101 99 10 10 og 8515 90 00 10), med oprindelse i Folkerepublikken Kina, opkræves endeligt i deres helhed. Hvis den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør beløb, for hvilke der midlertidigt er stillet sikkerhed ud over den endelige told, frigives. I tilfælde, hvor den endelige told er højere end den midlertidige told, opkræves kun de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed på niveauet for den midlertidige told, endeligt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 2007.

På Rådets vegne
F.-W. STEINMEIER
Formand

BILAG

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal indeholde en erklæring underskrevet af en af de ansatte i virksomheden og udformet på følgende måde:

- 1) Navn og stilling på den ansatte i virksomheden, der er bemyndiget til at udstede handelsfakturaen.
  - 2) Følgende erklæring: »Undertegnede bekræfter, at de [mængde] wolframsvejseelektroder, der er solgt til eksport til Det Europæiske Fællesskab, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af [selskabets navn og adresse] [Taric-tillægskode] i [land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 261/2007**af 12. marts 2007****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. marts 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	111,0
	MA	70,1
	TN	143,7
	TR	124,1
	ZZ	112,2
0707 00 05	JO	171,8
	MA	96,3
	TR	181,9
	ZZ	150,0
0709 90 70	MA	76,4
	TR	108,7
	ZZ	92,6
0709 90 80	EG	223,0
	IL	119,7
	ZZ	176,4
0805 10 20	CU	36,7
	EG	49,0
	IL	53,9
	MA	46,0
	TN	49,5
	TR	64,6
	ZZ	50,0
0805 50 10	EG	58,9
	IL	61,6
	TR	52,3
	ZZ	57,6
0808 10 80	AR	86,1
	BR	78,9
	CA	81,5
	CL	109,6
	CN	93,8
	US	110,5
	UY	80,5
	ZA	90,3
	ZZ	91,4
0808 20 50	AR	73,8
	CL	84,3
	CN	75,5
	US	110,6
	ZA	76,7
	ZZ	84,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 262/2007**af 12. marts 2007****om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/07**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægstolden ved import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2006/07 blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1002/2006 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser

og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 237/2007 ⁽⁴⁾.

- (2) Under hensyn til de oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, bør de pågældende beløb ændres i overensstemmelse med bestemmelserne og betingelserne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af de i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006 omhandlede produkter, og som for produktionsåret 2006/07 blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, ændres og er vist i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2011/2006 (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24. Ændret ved forordning (EF) nr. 2031/2006 (EUT L 414 af 30.12.2006, s. 43).

⁽³⁾ EUT L 179 af 1.7.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 66 af 6.3.2007, s. 17.

BILAG

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af hvidt sukker, råsukker og produkter i KN-kode 1702 90 99 og anvendes fra den 13. marts 2007

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,39	5,61
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,39	10,97
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,39	5,42
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,39	10,46
1701 91 00 ⁽²⁾	26,55	11,96
1701 99 10 ⁽²⁾	26,55	7,44
1701 99 90 ⁽²⁾	26,55	7,44
1702 90 99 ⁽³⁾	0,27	0,38

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt III, til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt II, til forordning (EF) nr. 318/2006.

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 263/2007**af 12. marts 2007****om fastsættelse af den endelige restitutionssats og udstedelsesprocentsatsen for eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug og æbler)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1510/2006 ⁽³⁾ er der fastsat vejledende mængder for udstedelse af eksportlicenser af type B.

(2) For de licenser af type B, som der er ansøgt om fra den 1. november 2006 til den 28. februar 2007 for tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug og æbler, bør der fastsættes en endelig restitutionssats svarende til den vejledende sats og en udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der mellem den 1. november 2006 og den 28. februar 2007 er indgivet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 1510/2006, fastsættes de udstedelsesprocentsatser og restitutionssatser, der skal anvendes, i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

⁽³⁾ EUT L 280 af 12.10.2006, s. 16.

BILAG

Udstedelsesprocentsatser for de mængder, der er ansøgt om, og restitutionssatser for de licenser af type B, der er ansøgt om mellem den 1. november 2006 og den 28. februar 2007 (tomater, appelsiner, citroner, spisedruer og æbler)

Produkt	Restitutionssats (EUR/t netto)	Udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om
Tomater	20	100 %
Appelsiner	29	100 %
Citroner	50	100 %
Spisedruer	13	100 %
Æbler	23	100 %

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 264/2007**af 9. marts 2007****om forbud mod fiskeri efter havtaske i ICES-område VIIIc, IX, X, CECAF 34.1.1 (EF-farvande) fra fartøjer, der fører fransk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 af 21. december 2006 om fastsættelse for 2007 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes der kvoter for 2007.
- (2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2007 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2007 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 2007.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11). Berigtiget ved EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1.

BILAG

Nr.	01
Medlemsstat	FRANKRIG
Bestand	ANF/8C3411
Art	Havtaske (<i>Lophiidae</i>)
Område	VIIIc, IX, X, CECAF 34.1.1 (EF-farvande)
Dato	7. februar 2007

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. juli 2006

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen

(Sag COMP/M.4000 — Inco/Falconbridge)

(meddelt under nummer K(2006) 3052)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2007/163/EF)

Den 4. juli 2006 vedtog Kommissionen en beslutning i en fusionssag efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomheds-overtagelser⁽¹⁾, særlig forordningens artikel 8, stk. 2. En ikke fortrolig version af den fuldstændige beslutning findes på det autentiske sagsprog og Kommissionens arbejdsprog på Generaldirektoratet for Konkurrences netsted: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. SAMMENDRAG

- (1) Denne sag drejede sig om Inco Limiteds (»Inco«, Canada) overtagelse af Falconbridge Limited (»Falconbridge«, Canada). Begge virksomheder har verdensomspændende aktiviteter inden for udvinding, forarbejdning, forædling og salg af forskellige nikkelprodukter, kobber, kobolt og ædelmetaller.
- (2) Inco er et internationalt mineselskab, der hovedsagelig er aktivt inden for udvinding, forarbejdning, forædling og salg af forskellige nikkelprodukter, kobber, kobolt og ædelmetaller samt svovlprodukter. Inco havde i 2004 en verdensomsætning på 3 439 mia. EUR. Incos kerneaktiviteter lå inden for nikkel, der tegnede sig for 83 % af Incos samlede omsætning, mens kobber tegnede sig for 9 %, kobolt for 1 % og ædelmetaller for 5 %.
- (3) Falconbridge er et internationalt mineselskab, der hovedsagelig er aktivt inden for udvinding, forarbejdning, forædling og salg af forskellige nikkelprodukter, kobber, kobolt, bly, zink, aluminium og ædelmetaller samt svovlprodukter. Falconbridge havde i 2004 en verdensomsætning på 5 610 mia. EUR. Halvdelen af Falconbridges omsætning lå inden for kobber, 26 % inden for nikkel, 14 % inden for aluminium, 6 % inden for zink og 2 % inden for kobolt.
- (4) Den 11. oktober 2005 meddelte Inco sin intention om gennem et offentligt overtagelsestilbud at erhverve alle cirkulerende aktier i Falconbridge. Den anmeldte transaktion indebærer, at Inco erhverver enekontrollen med Falconbridge. Transaktionen udgør derfor en fusion, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).
- (5) Af markedsundersøgelsen fremgik det, at den anmeldte transaktion betydeligt ville hæmme den effektive konkurrence på markedet for levering af nikkel til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien i EØS, på verdensmarkedet for levering af nikkel med høj renhed til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter og på verdensmarkedet for levering af kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter. Den fusionerede virksomhed ville blive langt den største leverandør i EØS af nikkelprodukter til galvaniserings- og

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

galvanoplastikindustrien og have fået noget nær monopol på levering af nikkel med høj renhed til brug i superlegeringer og kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter. Undersøgelsen viste, at den fusionerede virksomhed ville blive i stand til og have incitament til at hæve priserne på disse markeder, fordi den ikke ville være udsat for nogen nævneværdig konkurrence. Det blev også fastslået, at de effektivitetsgevinster, den anmeldte transaktion ville resultere i, sandsynligvis ikke direkte ville komme forbrugerne til gavn og derfor ikke ville opveje de konkurrence-skadelige virkninger.

- (6) Med henblik på at løse de påviste konkurrenceproblemer tilbød parterne den 16. marts 2006 en række tilsagn. Efter indgående drøftelser med Kommissionen fremsendte parterne derefter den 5. april 2006 en revideret tilsagnspakke. Denne reviderede tilsagnspakke blev underkastet en markedsundersøgelse af tredje parter. Den 7. juni 2006 forelagde parterne Kommissionen endnu en revideret tilsagnspakke. Disse tilsagn blev siden ændret en smule. En endelig version af tilsagnene blev fremsendt af parterne den 26. juni 2006.
- (7) Parternes endelige tilsagn gik ud på at afhænde Falconbridges Nikkelverk-raffinaderi i Norge med dertil hørende aktiver til en virksomhed, der er aktiv inden for metaludvinding og/eller metalforarbejdning, og som råder over tilstrækkelige nikkelressourcer til at kunne drive raffinaderiet rentabelt. Den 7. juni 2006 indgik Falconbridge desuden en bindende aftale med LionOre Mining International Ltd («LionOre») om salget af raffinaderiet. Samme dag anmodede parterne om Kommissionens godkendelse af LionOre som egnet køber af raffinaderiet. Kommissionen fandt, at disse tilsagn var tilstrækkelige til at eliminere de konkurrencemæssige betænkeligheder, fusionen gav anledning til, og at LionOre var en egnet køber til raffinaderiet.
- (8) Det blev derfor foreslået at godkende fusionen med påbud og betingelser efter fusionsforordningens artikel 8, stk. 2.

II. BEGRUNDELSE

1. Relevante produktmarkeder

- (9) Den anmeldte transaktion berørte markederne for nikkel og kobolt. Parterne gjorde gældende, at de relevante produktmarkeder var markederne for levering af nikkel og markederne for levering af kobolt. Af markedsundersøgelsen fremgik det imidlertid klart, at de relevante nikkel- og koboltmarkeder burde defineres på basis af de endelige anvendelsesformål. For det første er efter-

spørgsmønstrene meget forskellige, alt efter det endelige anvendelsesformål, specielt i relation til produkternes renhedsgrad, størrelse og form, leveringskrav og efterspørgsels-struktur, for det andet havde nikkelproducenterne i vid udstrækning specialiseret sig i at levere til bestemte anvendelsesformål, og for det tredje så priserne på færdigforarbejdede nikkelprodukter ud til at være forskellige, alt efter deres anvendelsesformål.

- (10) Markedsundersøgelsen bekræftede, at de relevante produktmarkeder var:

- i) Markedet for levering af nikkel til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien
- ii) Markedet for levering af nikkel med høj renhed til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter
- iii) Markedet for levering af kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter.

A. *Levering af nikkel til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien*

- (11) Galvaniseringsteknikken bruges til at give en genstand en metalbeklædning ved at sende elektrisk strøm gennem en væske (elektrolytten). Ved galvanoplastik (elektroformning) bliver forskellige typer afstøbninger beklædt med nikkelprodukter i forskellige former eller forsynet med en tynd metalbelægning.
- (12) Af markedsundersøgelsen fremgik det, at det kun er bestemte færdigforarbejdede nikkelprodukter, der kan bruges til galvanisering og galvanoplastik. Galvaniseringskunderne stiller særlige krav til renhed, form, størrelse og emballage. Salget af nikkelprodukter til galvanisering og galvanoplastik foregår normalt via distributører. Markedsundersøgelsen viste, at den markante spredning i efterspørgslen gør det nødvendigt for en nikkelleverandør at udvikle og opretholde en salgsorganisation af distributører.
- (13) På udbudssiden er det ikke alle nikkeludbydere, der er i stand til at levere nikkelprodukter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien, og nogle producenter, også parterne, har udviklet særlige produkter til dette anvendelsesformål. En nikkeludbyder, der endnu ikke er aktiv på dette marked, ville være nødt til at foretage betydelige investeringer for at kunne levere hele det sortiment af nikkelprodukter, der bruges i galvaniserings- og galvanoplastikindustrien.

- (14) Desuden tyder interne dokumenter fra parterne også på, at dette marked udgør et særskilt marked med en pris-sætnings- og markedsføringsstrategi, der adskiller sig fra markederne for andre nikkelanvendelsesformål.

B. Levering af nikkel med høj renhed til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter

- (15) Superlegeringer bruges til formål, hvor de skal kunne fungere under høje temperaturer eller belastninger. De bruges bl.a. inden for luft- og rumfartsindustrien, elproduktion og medicinalindustrien. En særlig kategori af superlegeringer bruges til sikkerhedskritiske roterende dele, f.eks. turbineskovle og plader til jetfly.
- (16) Af markedsundersøgelsen fremgik det, at ikke alle færdigforarbejdede nikkelprodukter fra en hvilken som helst leverandør uden videre egner sig til produktion af superlegeringer, og det gælder ikke mindst for superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter, hvor der stilles krav om nikkel af høj renhed (meget lavt indhold af urenheder og sporstoffer), certificering og mulighed for at spare produkterne tilbage til producenten.

- (17) Hvad angår substitutionsmulighederne på udbudssiden, er det ikke alle nikkelproducenter, der kan producere nikkel med den høje renhed, der kræves til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter. Hvis man sammenholder specifikationerne på en række forskellige nikkelproducenters nikkelprodukter med de specifikationer, som et udsnit af superlegeringsproducenter kræver, fremgår det, at kun ganske få leverandører — deriblandt parterne — er i stand til at producere nikkelprodukter med en tilstrækkelig renhedsgrad til, at de opfylder superlegeringsproducenternes specifikationer. Markedsundersøgelsen viste også, at dette produktmarked var præget af betydelige adgangsbarrierer.

C. Levering af kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter

- (18) Et særligt anvendelsesformål for kobolt er brugen af kobolt til produktion af superlegeringer og til den særlige kategori af superlegeringer, der kan bruges til sikkerhedskritiske formål. Superlegeringer er et af de vigtigste anvendelsesformål for kobolt og tegner sig for 20-25 % af den samlede koboltefterspørgsel.
- (19) Markedsundersøgelsen viste, at det ikke er alle koboltprodukter til brug i superlegeringer, der opfylder de krav til renhedsgrad, der stilles til superlegeringer til sikkerhedskritiske formål. Der findes en helt specifik efterspørgsel

efter kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug til sikkerhedskritiske formål. Producenterne af disse superlegeringer til brug til sikkerhedskritiske formål kan ikke i stedet for bruge koboltprodukter af lavere kvalitet og/eller anden kemisk sammensætning.

2. De relevante geografiske markeder

- (20) Markedsundersøgelsen bekræftede, at de relevante geografiske markeder kan afgrænses således:
- i) Markedet for levering af nikkelprodukter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien er et regionalt marked (omfattende hele EØS).
  - ii) Markedet for levering af nikkel med høj renhed til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter omfatter hele verden.
  - iii) Markedet for levering af kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter omfatter hele verden.

3. Berørte markeder

A. Levering af nikkel til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien

- (21) Efter fusionen ville New Inco blive langt den største leverandør af nikkelprodukter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien, med en samlet markedsandel inden for EØS på [70-80] % og en omsætning, der ville være over fem gange større end den nærmeste konkurrents ⁽¹⁾.
- (22) Markedsundersøgelsen viste, at de andre producenter af nikkelprodukter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien ikke kunne lægge noget konkurrencepres på New Inco, enten fordi de ikke har tilstrækkelig kapacitet eller en egnet teknologi, eller fordi de ikke opererer inden for EØS. Distributører og kunder har bekræftet, at OMG ville være det eneste reelle leverandøralternativ til New Inco. Men OMG's vanskeligheder med at skaffe sig udgangsmaterialer (»feed«) og OMG's lønraffineringsaftale med Inco ville i betydelig grad begrænse det konkurrencepres, OMG ville kunne lægge på New Inco.
- (23) Af interne dokumenter fra parterne fremgik det også, at Inco og Falconbridge er hinandens største konkurrenter inden for levering af nikkelprodukter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien. Disse dokumenter bekræftede desuden, at det var parterne, der drev markedet, idet de havde det største sortiment af nikkelprodukter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien (forskellige former og størrelser) og rådede over mærker med et overordentligt stærkt omdømme på markedet.

⁽¹⁾ Inden for EØS var parterne for øjeblikket udsat for meget begrænset konkurrence fra OMG (14 %), Eramet (5 %) og i mindre grad Anglo American (2 %).

- (24) New Inco ville således blive den eneste leverandør, der ville være i stand til at tilbyde et unikt sortiment af produkter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien. Efter fusionen ville New Inco derfor få magt til ensidigt at hæve priserne på nikkelprodukter og kun være udsat for et meget begrænset konkurrencepres fra andre eksisterende eller potentielle leverandører af nikkelprodukter til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien.

B. Levering af nikkel med høj renhed til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter

- (25) New Inco ville blive langt den største leverandør og få noget nær monopolstilling inden for nikkel med høj renhed til produktion af superlegeringer, med en global markedsandel på 80-95 %. Konkurrencen på markedet for superlegeringer har hovedsagelig været drevet af rivaliteten mellem Inco og Falconbridge. New Inco ville komme til at stå meget stærkt, da ingen anden nikkelleverandør var eller ville blive i stand til at matche New Inco i relation til produktkvalitet, produktionskapacitet og omdømme på markedet for højrenhedsnikkel til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter. De fleste producenter og aftagere af superlegeringer gav udtryk for bekymring over fusionen, som ville reducere antallet af leverandører af højrenhedsnikkel fra tre til to, idet New Inco stort set kun ville komme til at stå over for Eramet.

- (26) I betragtning af de meget betydelige adgangsbarrierer på markedet for højrenhedsnikkel (som tydeligt fremgår af, at der i de sidste ti år ikke er andre, der er trængt ind på dette marked), måtte New Inco antages kun at ville blive udsat for et ganske minimalt pres fra potentielle konkurrenter. Efter fusionen ville New Inco være i stand til ensidigt at hæve priserne på højrenhedsnikkel. Det gjaldt ikke mindst i en situation, hvor efterspørgslen efter højrenhedsnikkel var i stærk stigning, mens udbuddet var yderst knapt, bl.a. på grund af de kapacitetsproblemer, andre leverandører stod overfor.

C. Levering af kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter

- (27) New Inco ville få noget nær monopol på levering af højrenhedskobolt til produktion af superlegeringer til sikkerhedskritiske formål. Ligesom på markedet for højrenhedsnikkel var konkurrencen på markedet for levering af højrenhedskobolt til brug i superlegeringer til sikkerhedskritiske formål drevet af rivaliteten mellem Inco og Falconbridge.
- (28) New Inco ville få en meget stærk position, eftersom det kun var meget få, der producerede højrenhedskobolt, som opfyldte de meget strenge krav, der stilles af producenter af superlegeringer til sikkerhedskritiske formål. Af

markedsundersøgelsen fremgik det, at ingen anden koboltproducent var eller ville blive i stand til at matche New Incos unikke position, hvad angår renhedsgrad og konstant kvalitet i koboltproduktionen, produktionskvalitet og omdømme på markedet for levering af højrenhedskobolt til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter. Ingen anden koboltproducent ville derfor være i stand til at lægge noget nævneværdigt konkurrencepres på New Inco.

- (29) Markedet for højrenhedskobolt, der egner sig til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter, var præget af meget betydelige adgangsbarrierer. I betragtning af disse adgangsbarrierer måtte det antages, at New Inco kun ville blive udsat for et ganske minimalt pres fra potentielle konkurrenter. Fusionen ville følgelig sætte New Inco i stand til ensidigt at hæve priserne på de højrenhedskoboltprodukter, der bruges til at producere superlegeringer til sikkerhedskritiske formål.

D. Indskrænkning af det globale udbud af nikkel

- (30) Nogle tredjeparter fremførte, at New Inco ville være i stand til og have incitament til at udskyde nogle af sine nikkeludvindingsprojekter, især Koniambo-projektet, og at det ville få indvirkning på nikkelpriiserne på metalbørsen i London. Markedsundersøgelsen viste imidlertid, at New Inco ikke ville have nogen økonomisk interesse hverken i at forhale et udvindingsprojekt, der befandt sig på et fremskredent udviklingsstadium (hvor minen allerede er sat i drift eller allerede producerer) på grund af størrelsen af de allerede afholdte omkostninger eller i at udskyde et (potentielt) udvindingsprojekt på et tidligt stadium, da de fordele, det kunne give i form af højere priser på metalbørsen, ville være yderst spekulative og helt sikkert kun midlertidige.

E. Effektivitetsgevinster

- (31) Parterne gjorde gældende, at den anmeldte transaktion ville afføde effektivitetsgevinster, primært på grund af den korte afstand mellem deres respektive miner/forarbejdningsanlæg i Sudbury-området, der ville sætte dem i stand til at optimere deres minedrift og forarbejdning. De hævdede, at de derigennem ville kunne producere mere med lavere omkostninger, hvilket ville komme alle nikkelkunder til gavn. Parterne har imidlertid ikke godtgjort, at de effektivitetsgevinster, transaktionen ville give anledning til, ikke kunne opnås på en mindre konkurrenceskadelig måde, og at de direkte ville komme de endelige kunder til gode på de tre markeder, hvor der var påvist konkurrenceproblemer. De af parterne fremførte effektivitetsgevinster kunne derfor ikke anses for at opveje den anmeldte transaktions konkurrenceskadelige virkninger.

F. Konklusion

- (32) I sin beslutning konkluderede Kommissionen derfor, at den anmeldte transaktion måtte antages at ville hæmme den effektive konkurrence betydeligt, i særdeleshed fordi den ville skabe en dominerende stilling, og på hvert af de tre relevante markeder forekom at være uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

4. Tilsagn fra parterne

- (33) For at imødekomme de ovennævnte konkurrencemæssige betænkeligheder på markedet for levering af nikkel til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien inden for EØS, markedet for levering af nikkel med høj renhed til produktion af superlegeringer/superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter i hele verden og markedet for levering af kobolt med høj renhed til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter i hele verden afgav parterne de nedenfor beskrevne tilsagn.
- (34) Parterne afgav tilsagn om at afhænde Falconbridges eneste raffinaderi, Nikkelverk-raffinaderiet i Norge, sammen med de dertil hørende forsyningsfaciliteter og eksisterende kontrakter om forsyninger af udgangsmaterialer, salgsorganisation og eksisterende kundecontrakter, Falconbridges patentbeskyttede raffineringsteknologi og varemærker (»afhændelsespakken«) til en egnet køber med adgang til tilstrækkelige forsyninger til at kunne drive Nikkelverk rentabelt. Desuden afgav parterne tilsagn om at tilbyde denne køber en 10-årig fleksibel kontrakt om forsyninger af udgangsmaterialer, der ville dække en betydelig del af Nikkelverks forsyningsbehov.
- (35) Falconbridge indgik endvidere en bindende aftale med LionOre om køb af afhændelsespakken. Parterne anmodede Kommissionen om at godkende LionOre som en egnet køber af afhændelsespakken.

5. Vurdering af de afgivne tilsagn

- (36) Nikkelverk var Falconbridges eneste raffinaderi, og det producerede alle de nikkelprodukter, Falconbridge leverede til galvaniserings- og galvanoplastikindustrien, alle de højrenhedsnikkelprodukter Falconbridge solgte til produktion af superlegeringer og alle de højrenhedskoboltprodukter, Falconbridge leverede til produktion af superlegeringer til brug i sikkerhedskritiske komponenter. Desuden omfattede afhændelsespakken hele Falconbridges organisation til markedsføring og salg af disse nikkel- og koboltprodukter.
- (37) De tilbudte tilsagn eliminerede derfor hele den kvantitative overlapning mellem Inco og Falconbridge på de tre markeder, hvor der var påvist konkurrenceproblemer.

Forudsat at de afhændede aktiviteter ville blive drevet som en rentabel og konkurrencedygtig virksomhed, ville køberen derfor komme til at overtage Falconbridges position på markedet på de tre relevante markeder og genoprette den effektive konkurrence, der bestod på markedet forud for den anmeldte fusion.

- (38) Undersøgelserne viste imidlertid, at det afgørende spørgsmål ved vurderingen af de tilbudte tilsagn var spørgsmålet om, hvorvidt afhændelsespakkens køber ville være i stand til at sikre sig de langsigtede forsyninger af nikkel-udgangsmaterialer, der var nødvendige for en konstant produktion af højrenhedsnikkel, på økonomisk attraktive vilkår. Hvis denne betingelse ikke var opfyldt, måtte køberen til afhændelsespakken antages at blive en svag og sårbar konkurrent på de relevante markeder, som ville være ude af stand til at klare sig i konkurrencen med New Inco.
- (39) Analyserne af de nuværende strukturer i nikkelindustrien viste, at vertikal integration mellem udvinding, forarbejdning og raffinering var et fremtrædende kendetegn ved denne industri. Der fandtes for øjeblikket ingen isolerede raffinaderier i nikkelindustrien, og de få raffinaderier, der købte deres forsyninger fra andre, havde også interesser i nikkelminer og forarbejdningsanlæg. Denne situation kunne ikke ventes at ville ændre sig nævneværdigt frem til 2015, da en forretningsmodel baseret på vertikal integration giver en effektiv løsning på raffinaderiernes problemer med at sikre sig stabile forsyninger af udgangsmaterialer på lang sigt.
- (40) Derfor ville kun en afhændelse til en køber med erfaring inden for udvinding og forarbejdning af nikkel samt adgang til miner og tilstrækkelige forsyninger af udgangsmaterialer kunne give tilstrækkelig garanti for, at køberen ville være i stand til og have incitament til at genoprette konkurrencen på længere sigt. Denne konklusion blev kraftigt underbygget af resultaterne af den markedstest af de tilbudte tilsagn, som Kommissionen foretog.
- (41) For koboltindustriens vedkommende gælder i modsætning til, hvad der er tilfældet med nikkelindustrien, at vertikal integration ikke er den fremherskende forretningsmodel, idet der foregår en betydelig handel med kobolt-udgangsmaterialer. Over 50 % af Nikkelverks koboltproduktion er baseret på forsyninger fra andre, udenforstående virksomheder. Falconbridge raffinerer bl.a. kobolt indeholdt i råsten fra BCL og kobolt-mellemprodukter fra Australien og Afrika på basis af såvel forsynings- og lønraffineringskontrakter. Desuden havde New Inco forpligtet sig til i op til 10 år at levere mængder af kobolt-udgangsmaterialer til køberen af afhændelsespakken, der svarede til de mængder, Falconbridge forsynede Nikkelverk med.

- (42) Ifølge de endelige tilsagn ville afhændelsespakken udelukkende blive solgt til en virksomhed, der var aktiv inden for metaludvinding og/eller -forarbejdning, og som rådede over tilstrækkelige nikkelressourcer til at sikre afhændelsespakkens økonomiske rentabilitet efter udløbet af råstensforsyningsaftalen med New Inco. De 55 000 tons om året, som Falconbridge for øjeblikket forsynede Nikkelverk med, blev af Inco nævnt som et relevant benchmark.
- (43) Denne del af tilsagnene imødekom i fuldt omfang Kommissionens betænkeligheder angående afhændelsespakkens rentabilitet og konkurrencedygtighed, da den skabte klar sikkerhed i relation til forsyningerne med nikkel-udgangsmaterialer. Tilsagnene løste dermed alle de ovenfor nævnte konkurrenceproblemer.
- (44) Desuden fandt Kommissionen, at den tiårige fleksible forsyningsaftale og den prismekanisme, der blev tilbudt i den endelige version af tilsagnene, gav tilstrækkelig garanti for afhændelsespakkens rentabilitet og konkurrencedygtighed, hvis køberen var en virksomhed, der allerede var aktiv inden for metaludvinding.

6. Den foreslåede købers egnethed

- (45) LionOre Mining International Ltd («LionOre») er en mellemstor nikkelproducent, der har aktive miner i Botswana, Sydafrika, og i Australien samt adskillige udvindingsprojekter i disse regioner. Alle LionOres nuværende miner og udvindingsprojekter drejede sig om sulfider. Virksomheden havde opereret i nikkelbranchen siden 1996, producerede ca. 29 000 tons nikkel i 2005 og var den tiendestørste nikkelproducent i verden.
- (46) LionOre havde interesser i fire aktive nikkelminer og en guldmine. I Afrika ejede LionOre 85 % af Tati Nickel i Botswana og 50 % af Nkomati-nikkelminen i Sydafrika. I Vestaustralien var LionOre enejer af Lake Johnston Nickel Operations, ejede 80 % af Black Swan og 100 % af Thunderbox-guldminden. Desuden havde LionOre planer om at udvikle HoneyMoon Well-reserverne i Vestaustralien. LionOre stræbte efter at blive en fuldt integreret nikkelproducent på basis af sin Activox-teknologi, men producerede for øjeblikket kun nikkelkoncentrat ⁽¹⁾

og havde ingen raffinerings-kapacitet. Ved udgangen af 2005 rådede LionOre over dokumenterede nikkelressourcer på 2,3 mio. tons.

- (47) Ud fra de overordnede principper og kriterier i tilsagnene måtte det vurderes, om LionOre efter overtagelsen af afhændelsespakken ville blive en uafhængig konkurrencefaktor på de markeder, hvor der var påvist konkurrenceproblemer. I særdeleshed så Kommissionen på, om LionOre var/ville forblive uafhængig af Inco/New Inco og havde tilstrækkelige finansielle ressourcer til at overtage afhændelsespakken. Kommissionen fokuserede i den forbindelse på, hvordan LionOre kunne indpasse Nikkelverk i sine eksisterende og fremtidige nikkeludvindingsaktiviteter, og om LionOre ville kunne forsyne Nikkelverk med tilstrækkelige mængder udgangsmaterialer til at sikre afhændelsespakkens økonomiske rentabilitet, når råstensforsyningsaftalen udløb i overensstemmelse med tilsagnene.
- (48) LionOre opfyldte alle kriterierne i tilsagnene angående køberens egnethed og de generelle krav, Kommissionen stiller angående en købers egnethed i forbindelse med afhændelsestilsagn. Det blev derfor konkluderet, at LionOre var en egnet køber til afhændelsespakken, og at LionOre ville sikre afhændelsespakkens uafhængighed, rentabilitet og konkurrencedygtighed på lang sigt. LionOre opfyldte de kriterier, der blev identificeret som værende afgørende herfor: i) omfattende erfaring og viden inden for nikkelindustrien, ii) ejerskab og interesser i miner og udvindingsprojekter, som allerede producerede eller snart ville producere egnede udgangsmaterialer til Nikkelverk, og iii) kendskab til Nikkelverks raffineringprocesser og produktion.

7. Konklusion

- (49) Af de ovenstående grunde var de af parterne afgivne tilsagn tilstrækkelige til at løse de konkurrenceproblemer, denne fusion ville give anledning til.
- (50) I sit beslutningsudkast erklærede Kommissionen derfor den anmeldte transaktion forenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 2.

⁽¹⁾ LionOre ejede også 20 % af nikkelforarbejdningsvirksomheden BCL i Botswana.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juli 2006

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og med EØS-aftalen

(Sag COMP/M.3796 — OMYA/J.M. HUBER PCC)

(meddelt under nummer K(2006) 3163)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2007/164/EF)

Den 19. juli 2006 vedtog Kommissionen en beslutning i en fusionssag efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽¹⁾, særlig forordningens artikel 8, stk. 2. En ikke-fortrolig version af beslutningen i dens fulde ordlyd findes på det autentiske sprog på Generaldirektoratet for Konkurrences netsted: http://ec.europa.eu/comm/competiton/index_en.html

I. SAMMENDRAG

- (1) Den 4. april 2005 modtog Kommissionen efter reglerne om henvisning i artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 139/2004 («fusionsforordningen») en anmodning fra den finske konkurrencemyndighed, som derefter fik tilslutning fra de svenske konkurrencemyndigheder den 22. april 2005, de østrigske den 26. april 2005 og de franske den 28. april 2005, om at behandle denne transaktion.
- (2) Kommissionen fandt, at den planlagte transaktion var en fusion som defineret i fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), og at anmodningen opfyldte kravene i fusionsforordningens artikel 22, stk. 3. Kommissionen besluttede derfor at tage fusionen til behandling og vedtog den 18. maj 2005 efter fusionsforordningens artikel 22, stk. 3, beslutninger herom rettet til Finland, Sverige, Østrig og Frankrig. De henvisende medlemsstater fremsendte alt det materiale, de var i besiddelse af angående sagen, til Kommissionen. Disse oplysninger blev suppleret med Omyas indgivelse af en anmeldelse den 4. august 2005.
- (3) Kommissionen indledte procedure i sagen den 23. september 2005. Den fremsendte klagepunktsmeddelelse til den anmeldende part den 2. maj 2006. Omya besvarede denne klagepunktsmeddelelse den 16. maj 2006. En ikke-fortrolig version af Kommissionens klagepunktsmeddelelse blev udleveret til to berørte parter, SMI og Imerys, der fremsatte skriftlige bemærkninger.
- (4) Den 18. maj 2006 blev der afholdt mundtlig høring i sagen.
- (5) For at give Omya tid til at overveje, hvilke tilsagn virksomheden kunne tilbyde, vedtog Kommissionen den 17. maj 2006 en beslutning efter artikel 10, stk. 3, om at forlænge fristen for afgivelse af tilsagn med to arbejdsdage.
- (6) Efter en tilbundsående undersøgelse af sagen drog Kommissionen den konklusion, at den anmeldte fusion gav anledning til betænkeligheder med hensyn til dens forenelighed med fællesmarkedet.
- (7) For at imødekomme betænkelighederne angående horisontale konkurrenceproblemer på markedet for kalciumkarbonater til coatingformål afgav Omya og J.M. Huber Corporation den 23. maj 2006 en række tilsagn (der blev udvidet den 3. juli 2006) til Kommissionen, som blev fundet tilstrækkelige til at løse de konkurrenceproblemer, som den anmeldte fusion ville give anledning til.
- (8) Det blev derfor foreslået at godkende den anmeldte fusion med betingelser og påbud efter fusionsforordningens artikel 8, stk. 2.

II. PARTERNE OG TRANSAKTIONEN

- (9) Omya AG («Omya») er en schweizisk familieejet virksomhed, der er aktiv inden for produktion og afsætning af industrimineraler ⁽²⁾, herunder kalciumkarbonater ⁽³⁾, der anvendes inden for en lang række forskellige industrigrene, f.eks. papir-, maling-, plast-, stål- og glasindustri samt inden for landbrug. Salg til papirindustrien tegner sig for en stor del af Omyas indtjening.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Industrimineraler omfatter PCC (udfældet kalciumkarbonat), GCC (malet kalciumkarbonat), kaolintalkum og dolomit.

⁽³⁾ Ordet »karbonater« dækker over både PCC og GCC.

(10) Inden for EØS er den amerikanske virksomhed J.M. Huber Corporation aktiv inden for afsætning af kaolin, PCC, udfældet siliciumdioxid og silikater (PSS). De Huber-datterselskaber, der vil blive overtaget i denne fusion, omfatter J.M. Huber Corporations (»Huber PCC«) aktiviteter inden for onsite-produktion og onsite-levering af PCC til brug som fyldstof til papirindustrien. De overtagne aktiviteter består af i alt 12 PCC-fabrikker, hvoraf de seks ligger inden for EØS. Hubers PCC-fabrikker inden for EØS ligger i Finland (3 fabrikker) samt i Sverige, Frankrig og Portugal (1 i hvert land).

III. DET RELEVANTE MARKED

A. Relevant produktmarked

(11) Den anmeldte fusion berører:

- i) handelsleverancer af GCC til brug som fyldstof
- ii) handelsleverancer af GCC til coatingformål
- iii) handelsleverancer af PCC til brug som fyldstof
- iv) onsite-leverancer af PCC til brug som fyldstof
- v) handelsleverancer af PCC til coatingformål.

(12) Med henblik på vurderingen af denne fusion er Kommissionen nået frem til den konklusion, at inden for produktion og salg af industrimineraler til papirindustrien tilhører kalciumkarbonater til brug som fyldstof (PCC, GCC og GCC/PCC-blandinger) og kalciumkarbonater til coatingformål (PCC, GCC og GCC/PCC-blandinger) hver sit relevante produktmarked.

B. Relevante geografiske markeder

(13) Kommissionen konkluderede, at de relevante geografiske markeder ved vurderingen af denne fusion måtte defineres ved at indkredse de papirfabrikker, der har nogenlunde samme realistiske forsyningsmuligheder. Hvilke mineralfabrikker der kan anses for at være realistiske forsyningsalternativer for en papirfabrik, afhænger af deres logistik og deres afstand fra papirfabrikken. Hvor langt væk en mineralfabrik kan anses for at skulle ligge fra papirfabrikken, for at den ikke kan betragtes som et realistisk forsyningsalternativ, afhænger af de hidtidige leverings erfaringer, hvilke transportformer der er til rådighed (vej, jernbane, skib eller en kombination heraf), og hvilken type kalciumkarbonat der produceres (PCC, GCC).

(14) De relevante geografiske markeder blev afgrænset som følger:

a) for handelsleverancer af kalciumkarbonater til brug som fyldstof afhænger det geografiske relevante marked af afstanden mellem mineralfabrikken og kunden, og der er tale om en radius på mellem 400 km og op til højst 2 000 km, alt efter fabrikken, produktet og transportmåden

b) for handelsleverancer af kalciumkarbonater til coatingformål blev det geografiske marked afgrænset efter samme fremgangsmåde som for kalciumkarbonater til brug som fyldstof, og der er tale om en radius på mellem 400 km og op til 3 000 km

c) for kunder, der har adgang til onsite-leverancer af kalciumkarbonater, omfatter det geografiske marked mindst hele EØS.

IV. VURDERING AF KONKURRENCEFORHOLDENE

1. Kalciumkarbonater til brug som fyldstof

(15) Kommissionen fandt, at priskonkurrencen inden for kalciumkarbonater til brug som fyldstof afhang af beliggenheden af hver kundes næstbedste forsyningsalternativ.

(16) Hvis fusionsparterne havde konkurrerende fabrikker med salgsområder, der overlappede hinanden, kunne fusionen resultere i højere priser. Hvis det næstbedste alternativ, en af fusionsparternes kunder havde, var en af den anden fusionsparts mineralfabrikker, ville fusionsparterne få mulighed for og incitament til at hæve priserne. Men hvis der lå en fabrik, der konkurrerede med fusionsparternes, i tilstrækkeligt kort afstand fra kunden, måtte eksistensen af dette alternativ antages at kunne udgøre en tilstrækkelig konkurrencefaktor til, at der ikke blev nogen prisforhøjelseeffekt. For nogle papirfabrikker blev denne analyse påvirket af muligheden for at have en onsite-fabrik til produktion af fyldstof-PCC. Men i denne sag havde det ikke nogen større indflydelse på virkningen for konkurrencen, om Kommissionen fandt, at en onsite-fabrik til produktion af fyldstof-PCC også var et realistisk alternativ, der kunne udgøre en modvægt mod handelsleverancer af fyldstof-PCC eller -GCC, eller ej.

(17) Kommissionen identificerede to brede kategorier af kunder. Den første bestod af papirfabrikker, der for øjeblikket fik deres forsyninger fra et onsite-anlæg til produktion af fyldstof-PCC. Den anden kategori bestod af papirfabrikker, der fik deres forsyninger via handelen. Kommissionen baserede sin konkurrencevurdering på fusionsparternes faktiske kunder.

- (18) For hver kunde opstillede Kommissionen et sæt realistiske alternative mineralfabrikker på basis af den maksimumsafstand, hver fabrik kan levere over. Oplysninger om disse afstande blev taget fra den omfattende database, Kommissionen havde etableret. På basis af data om PCC- og GCC-leverancer for 2004⁽¹⁾ foretog Kommissionen også en økonometrisk undersøgelse (discrete choice-modellen) for at kunne vurdere sandsynligheden for, at en kunde ville vælge en anden mineralfabrik, hvis dens hidtidige leverandør hævede sine priser. Resultaterne af denne undersøgelse gav Kommissionen indblik i substitutionsmønstrene mellem de forskellige producenter af kalciumkarbonater til papirindustrien.

Onsite-kunder

- (19) Med hensyn til de nuværende onsite-leverancer af PCC til brug som fyldstof fandt Kommissionen, at uanset om leverandøren var Huber eller Omya ville fusionen ikke have nogen øjeblikkelige virkninger. Onsite-leverandørerne af fyldstof-PCC har eksklusive, langfristede kontrakter med deres papirfabrikker (normalt med en varighed på fra 7 til 10 år), der sikrer PCC-fabrikken en mindsteafsætning. I disse kontrakter opereres der med en prisformel baseret på en grundpris, der fastsættes ved kontraktens begyndelse, og denne prisformel er afgørende for de årlige prisændringer over hele kontraktens løbetid. Prisformlen er normalt baseret på omkostningsfaktorer, f.eks. priserne på kalksten, elektricitet, lønninger og inflation, og de påvirkes ikke af fusionen. Spørgsmålet var, om fusionen ville skade disse kunder, når de langfristede kontrakter udløber. Undersøgelserne viste, at det var meget usandsynligt, at fusionen ville få nogen større virkning for fornyelsen af de nuværende kontrakter om onsite-leverancer af fyldstof-PCC.

- (20) For fremtidige onsite-kunder ville fusionen eliminere en udbyder, der bevisligt var i stand til at etablere onsite-levering af fyldstof-PCC inden for EØS. Undersøgelserne tydede dog på, at fusionen ikke ville føre til nogen større prisændringer for disse kunder, da antallet af troværdige udbydere af onsite-løsninger til levering af fyldstof-PCC var tilstrækkeligt stort til at udgøre et konkurrencepres. Det samme gjaldt for onsite-løsninger til levering af coating-PCC.

⁽¹⁾ Kommissionen etablerede en omfattende database over mineralleverancer omfattende alle de store udbyderes årlige leverancer af PCC og GCC til brug som fyldstof og til coatingformål i EØS i årene 2002, 2003 og 2004 (opdelt på mineraltyper, leverende mineralfabrik, papirfabrik, papirtype, leveringsafstand, leveringsmængder, pris pr. ton tørprodukt, transportmåde og transportomkostninger).

Nuværende kunder til handelsleverancer

- (21) For de kunder, der får leveret disse mineraler som handelsprodukter, fandt Kommissionen, at selv om de måske havde mulighed for onsite-leverancer af fyldstof-PCC, ville en mineralfabrik beliggende inden for en bestemt afstand fra en papirfabrik udgøre en realistisk forsyningsmulighed for enten fyldstof-PCC eller fyldstof-GCC. Efter at have gennemgået situationen for Omyas nuværende kunder til handelsleverancer af fyldstof-PCC drog Kommissionen den konklusion, at der ikke var sandsynlighed for, at fusionen ville få negative virkninger for disse kunder, eftersom de alle sammen havde andre realistiske PCC-alternativer. Det var derfor usandsynligt, at elimineringen af Huber som en konkurrent ville få større konkurrenceskadelige virkninger for Omyas kunder til fyldstof-PCC.

- (22) Desuden er der for Omyas kunder til fyldstof-GCC ingen sandsynlighed for, at Huber var det næstbedste alternativ. Disse kunder havde enten en alternativ leverandør af fyldstof-GCC og/eller andre alternativer til deres forsyninger med fyldstof-PCC, der ikke så ud til at have noget konkurrencemæssigt handicap i forhold til Hubers fyldstof-PCC-fabrikker. Desuden viste den økonometriske undersøgelse, at Huber som helhed ikke var det næstbedste alternativ. Det var derfor usandsynligt, at elimineringen af Huber som konkurrent ville få større konkurrenceskadelige virkninger for Omyas kunder til fyldstof-GCC.

- (23) For Hubers kunder til handelsleverancer af PCC så flere af Omyas fabrikker til produktion af fyldstof-GCC ud til at være realistiske alternativer. I Sverige har Imerys imidlertid flere fabrikker, både i Husum, hvor der produceres fyldstof-PCC, og i Tunadal, hvor der produceres fyldstof-GCC. Desuden har SMI fabrikker til produktion af fyldstof-PCC i Finland, i Lappeenranta, Myllykoski og Äänekoski. Ingen af disse alternative forsyningsmuligheder så ud til at have noget konkurrencemæssigt handicap i forhold til Hubers onsite-produktion af fyldstof-PCC i Sverige og Finland. Desuden viste den økonometriske undersøgelse, at det konkurrencepres, der udgik fra handelsleverandører af fyldstof-GCC, nok var mindre end det, der udgik fra handelsleverandører af fyldstof-PCC. Det var derfor ikke sandsynligt, at elimineringen af Omya som konkurrent ville få større konkurrenceskadelige virkninger for Hubers kunder til fyldstof-PCC.

2. Kalciumkarbonater til coatingformål

- (24) I sin anmeldelse af denne fusion udtalte Omya, at coatingmarkedet ikke ville blive berørt af fusionen, fordi Huber ikke for øjeblikket var aktiv på dette marked. Kommissionens markedsundersøgelse viste imidlertid, at Huber havde været i gang med at udvikle et PCC-produkt, der egnede sig til brug i GCC/PCC-blendinger til coatingformål, og også havde afgivet tilbud på leverancer af PCC-produkter til coatingformål.
- (25) Kommissionen betragtede derfor Huber som en potentiel konkurrent på markedet for kalciumkarbonater til papircoating, som uden fusionen sandsynligvis ville være blevet en effektiv konkurrent på markedet for kalciumkarbonater til coatingformål.
- (26) Kommissionen konkluderede derfor, at den anmeldte fusion ville hæmme konkurrencen betydeligt, i særdeleshed ved at styrke Omyas dominerende stilling på markederne for kalciumkarbonater til coatingformål leveret til kunder i Sydfinland.
- (27) Kommissionen baserede sin konklusion på følgende argumenter.
- (28) For det første var Omya allerede den dominerende leverandør af kalciumkarbonater til coatingformål til de fleste kunder i EU og Finland. Omya tegnede sig for en meget stor del af alle leverancerne af kalciumkarbonater til coatingformål til papirindustrien i EØS i 2004. Omya ejede eller kontrollerede adgangen til en meget stor del af EØS' reserver af de råmaterialer, der er nødvendige for at kunne producere GCC til coatingformål, og kunne levere til papirfabrikker overalt i EØS. I betragtning af sin dominerende stilling og kontrol med råmaterialeforsyningerne var Omya en uomgængelig handelspartner for alle papirfabrikker, der havde brug for at købe kalciumkarbonater til coatingformål i Europa, og især i Finland.
- (29) For det andet var Huber med sin teknologi inden for PCC-additiver i stand til at gå ind på coatingmarkedet. Kommissionen så især på, om Hubers PCC-additivteknologi var nået så langt som til markedsføringsstadiet, om Huber havde tiltro til, at det var en kommercielt rentabel mulighed i større målestok, og om Huber kunne frigøre tilstrækkeligt med kapacitet i sin onsite-PCC-fabrik i Kuusankoski til at gå ind på markedet. Og endelig så Kommissionen også på, hvor store irreversible omkostninger det ville være forbundet med for Huber, hvis Huber gik ind på markedet for kalciumkarbonater til coatingformål. Kommissionen fandt, at Huber før indledningen af fusionsforhandlingerne med Omya havde planer om at gå ind på coatingmarkedet i større målestok og inden længe ville have gjort det på basis af sin PCC-additivteknologi.
- (30) Kuusankoski-fabrikens beliggenhed ville have sat Huber i stand til også at levere til flere af Omyas kunder i Sydfinland. Disse kunder, der i øjeblikket købte deres forsyninger af kalciumkarbonater til coatingformål hos Omya, kunne overveje at hente i det mindste en del af deres forsyninger fra Hubers Kuusankoski-fabrik. Kommissionen identificerede en række kunder, for hvem afstanden til Hubers fabrik i Kuusankoski var betydeligt kortere end til den nærmeste SMI- eller Imerys-fabrik (»berørte kunder«).
- (31) For det tredje ville Huber være en effektiv konkurrencefaktor, der med stor sandsynlighed kunne lægge et betydeligt konkurrencepres på Omya på markedet for kalciumkarbonater til papircoating. I betragtning af det finske markeds struktur og den omstændighed, at den eneste anden konkurrent, SMI, fortsat kun havde en lille markedsandel og havde beliggenhedsmæssige handicap, fandt Kommissionen det meget sandsynligt, at Hubers kapacitet i Kuusankoski ville lægge et betydeligt pres på Omyas leverancer af kalciumkarbonater til coatingformål til de identificerede kunder i Finland. Kommissionen fandt desuden, at der ikke var nogen anden potentiel konkurrent, der kunne lægge et tilstrækkeligt konkurrencepres på Omya i Sydfinland.
- (32) Af de ovennævnte grunde drog Kommissionen den konklusion, at den anmeldte fusion ville hæmme konkurrencen betydeligt, især gennem en styrkelse af Omyas dominerende stilling på markederne for kalciumkarbonater til coatingformål leveret til berørte kunder i Sydfinland.
- ## 3. Ingen samordnings- eller konglomeratvirkninger
- (33) Kommissionen konkluderede endelig, at den anmeldte fusion ikke kunne antages at give anledning til konglomeratvirkninger eller at øge sandsynligheden for, at virksomhederne blev i stand til at samordne deres adfærd og derigennem hæve priserne til over det konkurrencedygtige niveau.

V. TILSAGN

- (34) Med henblik på at løse de ovennævnte horisontale konkurrenceproblemer på markedet for calciumkarbonater til coatingformål tilbød Omya og J.M. Huber Corporation den 23. maj 2006 at afgive en række tilsagn over for Kommissionen. Der var tale om to alternative tilsagnspakker, hvoraf den første bestod af afhændelse af onsite-PPC-fabrikken i Kuusankoski og additivteknologien, mens den anden alene gik ud på afhændelse af teknologien.
- (35) Kommissionen besluttede at markedsteste den første tilsagnspakke (afhændelse af onsite-PCC-fabrikken i Kuusankoski, Finland, samt af Hubers coating- og additivteknologi). Der blev udsendt spørgeskema til i alt 11 kunder og 4 konkurrenter, der har været impliceret i undersøgelsen af denne fusion, og der indkom svar fra dem alle ⁽¹⁾. Svarene på denne markedstest var blandede. Kunderne mente stort set, at tilsagnet kunne løse de af Kommissionen påviste konkurrenceproblemer, mens konkurrenterne gav udtryk for forbehold med hensyn til tilsagnets omfang og mente, at det burde forbedres for at kunne give en tilfredsstillende løsning på de af Kommissionen påviste konkurrenceproblemer ⁽²⁾.
- (36) Med hensyn til det første alternative tilsagn tog Kommissionen stilling til, om afhændelsen af onsite-fabrikken til produktion af fyldstof-PCC i Kuusankoski sammen med teknologien ville sætte en egnet køber i stand til at opnå et konkurrencepotentiale på markedet for PCC til coatingformål, der ville svare til det potentiale, Huber ville have haft, hvis fusionen ikke fandt sted.
- (37) Kommissionen drog den konklusion, at det første tilsagn (afhændelse af onsite-fabrikken i Kuusankoski samt teknologien) ville sikre den egnede køber adgang til såvel produktionskapacitet, den fornødne teknologi og nært samarbejde med papirfabrikken, således at køberen blev placeret i en position svarende til den, Huber for øjeblikket havde, og tillige ville kunne fremstå som en etableret leverandør, der ikke ville være nødt til først at

opføre en ny fabrik i tilfælde af, at vedkommende bød på en kontraktfornyelse og opnåede kontrakten. Det var derfor det tilsagn, der ville give den bedste løsning og sikre udvikling af et troværdigt konkurrerende produkt på markedet for calciumkarbonater til coatingformål.

- (38) Kommissionen fandt endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt onsite-PCC-fabrikken i Kuusankoski og teknologien fortsat ville kunne virke som en konkurrencefaktor og tage konkurrencen op på markedet med Omya og andre udbydere, i vid udstrækning afhang af, hvem køberen var. En egnet køber i denne sag måtte derfor være en industrivirksomhed, der i forvejen havde de fornødne finansielle midler og erfaring på området.
- (39) Kommissionens konklusion var følgelig, at det første af de tilbudte alternative tilsagn, nemlig afhændelse af onsite-PCC-fabrikken i Kuusankoski samt afhændelse af Hubers coatingteknologi (med de forbedringer, parterne tilbød den 3. juli 2006), ville kunne genoprette den effektive konkurrence på markedet for levering af calciumkarbonater til coatingformål til de berørte kunder i Sydfinland ved at genetablere det konkurrencepres, som Hubers PCC-additivteknologi lagde på Omyas aktiviteter inden for calciumkarbonater til coatingformål, og som ellers ville være gået tabt som følge af fusionen i den oprindeligt anmeldte version.

VI. KONKLUSION

- (40) Af de ovennævnte grunde, betragtet såvel hver for sig som tilsammen, drog Kommissionen den konklusion, at de af Omya og J.M. Huber afgivne tilsagn var tilstrækkelige til at løse de konkurrenceproblemer, denne fusion rejste.
- (41) I sin beslutning i sagen har Kommissionen derfor erklæret den anmeldte fusion forenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 2.

⁽¹⁾ Der indkom tillige svar fra den finske konkurrencemyndighed.

⁽²⁾ Det andet alternative tilsagn, der udelukkende bestod i afhændelse af teknologien, ville efter Kommissionens vurdering ikke løse de af Kommissionen påviste konkurrenceproblemer, og det blev derfor ikke underkastet nogen markedstest.